

RUBBRECHT, Oswald, tandheelkundige, hoogleraar (Roesbrugge-Haringe 14 augustus 1872 - Gent 23 december 1941).

Broer van Rafaël. Doorliep de dorpsschool, de Staatsmiddelbare School en het Bisschoppelijk College te Veurne. Doctoreerde te Luik en kreeg een speciale tandheelkundige opleiding te Genève en te Londen. Spande zich vooral in om de tandheelkunde op te trekken tot een volwaardig academisch beroep. De wettelijke inschakeling van de tandheelkunde in het hoger onderwijs in 1929 was zijn werk en de bekroning van dertig jaren strijd. Hij richtte tijdens de Eerste Wereldoorlog in het krijgshospitaal van De Panne een dienst voor aangezichtsheelkunde op, waar de „gueules cassées” van de verbonden legers behandeld werden. In 1908-'10 wijdde hij een opmerkelijke studie aan het familietype van de Habsburgers, wier erfelijke stigmata hij in vele kunstwerken opspoorde en in het licht stelde.

Rubbrechts betekenis ligt hierin, dat hij de eerste Vlaamse hoogleraar in de tandheelkunde is geweest en zijn vak grote luister heeft bijgezet. Hij was daarmee een Vlaams voorman. Toen het in twijfel werd getrokken, of een vernederlandste universiteit te Gent ooit een centrum van wetenschapsbeoefening zou kunnen zijn, heeft de flamingant Oswald Rubbrecht door de degelijkheid van zijn werk van het begin af bewezen dat het kon.

LITERATUUR : *Rijksuniversiteit te Gent. Liber Memorialis 1913-1960*, II (1960, p. 86-90); - L. Elaut, *In memoriam Professor O. Rubbrecht*, in *Tijdschrift voor Tandheelkunde* (1942).

LEO ELAUT